

Krimpen zonder kramp

Bij vorige tijden van economische tegenspoed werden al vrij snel medewerkers massaal ontslagen. Initiatieven om hen op één of andere manier te behouden voor de bedrijven, en hen in de tussentijd te scholen, waren op de vingers van één hand te tellen. Daarom is het goed dat thans volop wordt gesproken over een tijdelijke vorm van arbeidstijdverkorting in combinatie met scholing, vindt Jan de Koning. Ook om kapitaalvernietiging tegen te gaan. Een andere, zuiverder toon dan vroeger.

Alle signalen geven het aan: de kredietcrisis zal hard toeslaan in de bouw. Met een verlies van 5 miljard aan bouwproductie is de verwachting gerechtvaardigd dat de inkrimping gepaard gaat met een verlies van circa 25.000

“
Arbeidstijdverkorting
geweldige impuls voor
imago bouwsector
”

arbeidsplaatsen. Bedrijven in de bouw zullen bij uitblijvende opdrachten ook niet anders kunnen dan afscheid nemen van hun medewerkers. De bedrijfseconomische situatie in bouwondernemingen is nu eenmaal niet zo dat zij maandenlang hun mede-

werkers inactief kunnen houden. Om te voorkomen dat bij een aantrekkende economie in 2011 weer een tekort ontstaat aan vakbekwaam personeel moet alles in het werk worden gesteld om de uitstroom van medewerkers de komende twee jaar te voorkomen. Gelet op de kwantitatieve en kwalitatieve personeelsbezetting in de bouw op lange termijn moet men nu vooruitkijken. Voorts betekent een dergelijk verlies aan arbeidsplaatsen een forse kapitaalvernietiging. Daarom is het uitermate verstandig en verheugend dat werknemers, werkgevers en overheid snel om de tafel gaan zitten, met plannen komen, en die terstond gaan uitvoeren. De tijdelijke vorm van arbeidstijdverkorting is in mijn optiek een maatregel die houvast én kansen biedt. Geen nieuw fenomeen, maar wel een tijdelijk instrument om te voorkomen dat medewerkers worden ontslagen en

op de arbeidsmarkt op zoek moeten gaan naar ander werk. Vaak buiten de bedrijfstak bouw! Deze medewerkers zijn dan helaas voor de bouw verloren, want een terugkeer in 2011 zal niet zo snel gebeuren als zij ander werk hebben gevonden.

Afspraken

Ook tegen deze achtergrond moeten werkgevers en werknemers in de bouw gezamenlijk met de overheid afspraken maken over de

invoering van arbeidstijdverkorting voor die bedrijven, die om bedrijfseconomische redenen genoodzaakt zijn om hun medewerkers te ontslaan. Met behulp van een 'Algemene maatregel van bestuur' (in welke vorm dan ook) kan arbeidstijdverkorting een tijdelijk instrument zijn om de 'crisis' door te komen. Op basis van deze maatregel kunnen bedrijven die om bedrijfseconomische redenen 'gedwongen' worden hun medewerkers te ontslaan deze medewerkers in dienst houden. Met behulp van een tijdelijke ww-uitkering kunnen zij op de loonlijst van de onderneming blijven staan. Daarbij moeten wel aanvullende afspraken worden gemaakt over wat deze medewerkers, anders dan werken, gedurende deze niet-werktijd gaan doen. Aangezien er sprake blijft van een dienstverband kunnen werk-

gevers hun werknemers tijdens deze periode opleidingen aanbieden om daarmee hun vakbekwaamheid niet alleen op peil te houden maar ook te vergroten. Vaak is tijdens drukke perioden weinig tijd om opleidingen te volgen. In deze tijd van 'geen' werk hebben kan tijdens 'werkuren' worden geïnvesteerd in opleidingen en trainingen. Daarmee bereiken wij niet alleen dat medewerkers kwalitatief worden bijgeschoold voor betere tijden die zullen komen na de crisis, maar wij laten als bedrijfstak zien dat wij onze medewerkers ook in tijden van krimp voor onze bouwondernemingen en bedrijfstak willen behouden. Dit zou een geweldige impuls zijn voor het imago van onze bedrijfstak.

Jan de Koning MCM
Directeur BOB BV,
Zoetermeer
dekoning@bob.nl

COBOUW@SDU.NL

Riet beschermt villa

Met interesse bekeek ik de foto met rietdekkers bij de villa in Aerdenhout (Cobouw 7 november 2008). Ik hoopte dat het een foto uit de oude doos zou zijn, maar ik schrok toen ik las dat de oplevering nog moet plaatsvinden. Geldt de Arboret in 2008 niet voor rietdekkers? Of vallen die niet van incomplete steigers en plankjes die steigers met elkaar verbinden? En zijn de werktijden zo lang dat de ploeg (oostblok?) rietdekkers moeten schaften op de stoel bovenop de steiger, of is die nodig om net iets hoger te komen? Ik ben ook benieuwd hoe de mannen omhoog klimmen. Ik hoop dat de (aan de steiger bevestigde) ladder net buiten het beeldveld van de camera is gevallen, maar mijn

intuïtie zegt iets anders. Met andere woorden: een publicatie die de naam van Cobouw geen goed doet en ik zou dan ook aanraden dergelijke foto's ook op veiligheid te beoordelen. Ook Bouwbedrijf Bakker uit Loosdrecht zou zich eens achter de oren moeten krabben of deze foto wel zo'n goede reclame is.

Coen Bouwman
KAM-coördinator Smink-Groep
www.smink-groep.nl

Naschrift redactie:
Een heel begrijpelijke reactie. De foto geeft evenwel de realiteit ter plaatse weer. Fotograferen is min of meer ook schrijven maar dan met licht. Toezien op het naleven van veiligheidsvoorschriften is geen journalistieke verantwoordelijkheid.

CARTOON/TOM JANSSEN

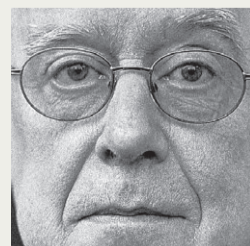
COLUMN/BUUR

Oplossingen voor de kredietcrisis

Het aantal bedrijfstakken dat door de kredietcrisis in problemen is geraakt of denkt dat te komen neemt met de dag toe. In de meeste gevallen wenden vertegenwoordigers van de getroffen sectoren zich tot de politiek. Daarbij wordt alles uit de kast gehaald. De te verwachten problemen worden niet zelden sterk uitvergroot en zoeken om steun krijgen niet steeds een subtiele onderbouwing. Meest opvallend is de verwijzing naar de banken en de grootverdieners die bij deze organisaties de leiding hadden of hebben. In alle gevallen moet de overheid met geld of garanties over de brug komen. Impliciet is de redenering kennelijk dat over enige tijd de problemen wel

voorbij zijn en de bedrijven weer op eigen benen verder kunnen. Een duidelijk conjuncturele redenering dus. Een conjuncturele dip kan verschillende oorzaken hebben, het patroon van op en neer in de economische ontwikkeling is steeds hetzelfde. De directe aanleiding is dit keer het consumeren op de pof in Amerika. Dit is nu tegen zijn grenzen aangelopen, omdat de consumenten hun schulden niet meer konden af betalen. De groei van de economie werd voor een belangrijk deel door dit potverteuren gedragen. Een flink deel van de Amerikaanse woningbouwproductie werd door onverantwoorde leningen mogelijk gemaakt. In Nederland kennen we deze praktijken niet. Op

enige schaal is weliswaar misbruik gemaakt van de garantiesystemen voor woningkopers door het opstellen van frauduleuze taxatierapporten,

van calamiteiten is geen sprake. Overigens geldt dit niet voor nieuwe woningen. Valse taxaties zijn daarvoor niet eenvoudig op te stellen. Voor het stimuleren van de vraag naar nieuwe woningen in ons

land wordt van verschillende kanten gepleit voor het verruimen van de grens waar binnen garanties op hypothecaire leningen worden verstrekt. De achterliggende gedachte is dat zich dan meer kopers zullen aandienen, waardoor de gevreesde forse terugval in de productie van nieuwe koopwoningen zich niet zal voordoen. Een beperkte verhoging kan een gunstige uitwerking hebben op de vraag. Of de werkelijke oorzaak van de terughoudendheid bij de consument wordt weggenomen? Die hangt immers samen met de ingezakte conjunctuur en mogelijk is er toch structureel minder behoefte aan woningen. Het optrekken van de stichtingskostengrens kan later niet meer worden teruggedraaid. Dat hoeft

ook niet. Wat je ook niet kan terugdraaien is een eventuele verlaging van de overdrachtsbelasting. Overigens is deze bij nieuwe woningen niet verschuldigd. Vandaar waarschijnlijk ook het pleidooi om de btw voor nieuwe woningen flink te verlagen. Uit een oogpunt van belangenbehartiging kan je met een zekere sympathie kennisnemen van het pleidooi voor fiscale maatregelen die een terugval in de woningproductie kunnen beperken. Erg realistisch als oplossing van de problemen lijkt het me echter niet. Waarom wel voor bouwproducten en niet voor andere goederen en diensten?

Adri Buur
Buur Consultancy, Hoorn
a.buur@hccnet.nl